

Ostatní dosud nezkoušení zřizenci finanční stráže, kteří mají předepsané vzdělání, stanou se čekateli na úřednická místa ve skupině D.

Ve všech těchto případech nesmí být zařazením přivoděna újma v dosavadních služebních požitcích.

§ 10.

K důchodkové kontrole nemohou ze sboru dosavadní finanční stráže být převzati zaměstnanci:

1. kteří po 28. říjnu 1918 byli pro pohraniční službu přijati,

2. kteří do stanovené jednorochní lhůty nevykonají nižší respicientské zkoušky (§ 9, odst. 2 c),

3. o kterých komise, v § 9, pod čís. 1. označená, na případnou stížnost s konečnou platností rozhodne, že nelze jich doporučit k přijetí k důchodkové kontrole, a to zejména proto,

- a) že zaměstnanec má kvalifikaci méně dobrou,
- b) že byl převzat ze služeb cizího státu do služeb československé finanční stráže,
- c) že dosavadní celková služební činnost nebo způsoblost toho kterého zaměstnance nenasvědčuje, že by při důchodkové kontrole se osvědčil nebo osvědčiti mohl.

§ 11.

V přechodné době a dokud se nevybuduje nová pohraniční stráž finanční, jsou příslušníci dosavadní finanční stráže, i když do důchodkové kontroly zařadí budou, povinni podle potřeby a podle ustanovení pro pohraniční stráž platných konati službu hraniční, aniž jim z toho důvodu přísluší nárok na zvláštní nebo zvýšené služební požitky.

§ 12.

Zákon tento nabývá účinnosti dnem 1. září 1919.

§ 13.

Provést zákon ukládá se ministru financí.

T. G. Masaryk v. r.

Tusar v. r.

Soultág v. r.

Čís. 29.

Zákon ze dne 12. prosince 1919
o úpravě pracovních a mzdových poměrů domácké práce.

I. Všeobecná ustanovení.

§ 1.

Tento zákon upravuje pracovní a mzdové poměry v domácké práci mezi zaměstnavateli a za-

městnanci, to jest mezi podnikateli, zprostředkovateli, skladovními mistry, dílenskými pomocníky a domáckými dělníky.

§ 2.

Podle tohoto zákona pokládají se:

a) za domácké dělníky osoby, které se zaměstnávají výrobou neb zpracováním zboží mimo provozovnu svých zaměstnavatelů, zpravidla ve svých obydlích, a neprovozují živnosti podle živnostenského řádu;

b) za skladovní mistry (skladní mezipodnikatele, štukmistry), živnostníci výrobních odvětví, v nichž se zboží vyrábí domáckou prací, zabývají-li se výrobou nebo zpracováním tohoto zboží z příkazu podnikatelů na sklad; při tom nerozhoduje, dodávají-li sami látky potřebné ke zpracování, ať úplně, ať částečně, a pracují-li vedle toho též pro své zákaznictvo;

c) za dílenské pomocníky živnostenští dělníci (§ 73 živnostenského řádu), kteří jsou zaměstnání v podniku skladovních mistrů nebo podnikatelů;

d) za podnikatele (výrobce, obchodníky, skladaře) osoby, které dávají vyrábět zboží skladovními mistry nebo domáckými dělníky ať přímo, ať zprostředkovateli;

e) za zprostředkovatele (faktory) osoby, kterých podnikatelé užívají ke styku s domáckými dělníky nebo se skladovními mistry.

§ 3.

Podrobnější ustanovení o tom, koho podle zvláštních poměrů toho kterého výrobního odvětví a podle tohoto zákona jest pokládati za domáckého dělníka, skladovního mistra, dílenského pomocníka, podnikatele nebo zprostředkovatele, vydána budou nařízením.

II. O přehledu domácké práce.

§ 4.

(1) Podnikatelé, kteří dávají vyrábět neb zpracovávat zboží skladovními mistry nebo domáckými dělníky, byť i při tom používali zprostředkovatelů, jsou povinni hlásiti tento způsob výroby místně příslušnému živnostenskému úřadu.

(2) Tutéž povinnost mají také zprostředkovatelé a skladovní mistři, kteří zaměstnávají domácké dělníky nebo dílenské pomocníky.

§ 5.

(1) Všichni podnikatelé, skladovní mistři a zprostředkovatelé jsou povinni vésti seznam zaměstnancův a osob zprostředkujících, jimi přímo zaměstnávaných. Tento seznam musí být jeden tak, aby byl přehledný a stále se shodoval se skutečností.

(2) Podrobnější ustanovení o zakládání a úředním používání těchto seznamů vydána budou nařízení; při tom jest dbáti toho, aby seznamy poskytovaly potřebného podkladu pro živnostenský dozor, dělnické sociální pojištění a statistiku domácí práce.

(3) Seznamy budtež na požádání předkládány živnostenskému úřadu, živnostenské a zdravotní inspekci, jakož i příslušným nemocenským pokladnám.

III. Oznamování mzdových a pracovních podmínek.

Dodávkové knížky.

§ 6.

(1) Podnikatelé a zprostředkovatelé, kteří dávají práci přímo skladovním mistrům anebo domácími dělníkům, jakož i skladovní mistři, zadávající práci dělníkům dílenským anebo domácími, jsou povinni oznámiti jim:

- dobu zadání a lhůtu pro odvedení práce,
- způsob vypočítávání mzdy a její výši, nebo cenu objednaného zboží,
- jaké látky a přípravy mají domácí dělníci nebo skladovní mistři sami dodati a jak se dodané látky a přípravy zúčtují,
- ve kterých případech jsou přípustny srážky ze mzdy a v jaké výši.

(2) Tyto pracovní a dodávkové podmínky musí býti předloženy v potřebném počtu stejnopisů živnostenskému úřadu, který je ověří, ponechá jeden stejnopis pro sebe, ostatní ihned vrátí straně. Ověřený stejnopis nebo jeho ověřený opis musí býti stále viditelně vyvěšený v místnostech, v nichž se zadává práce, odvádí objednané zboží nebo vyplácí mzdu. Stejný postup je nutno zachovati při změně těchto podmínek.

(3) Živnostenský úřad pak přezkoumá, jsou-li oznámené pracovní a mzdové podmínky v souladu s platným řádem (§§ 14 až 18) neb ujednanou tarifní smlouvou (§ 21).

(4) Tato ustanovení nevztahují se na výrobu kusů zvláštní jakosti.

§ 7.

(1) Kdo zadává práci přímo skladovním mistrům anebo domácími dělníkům, dodej jim na své vlastní útraty dodávkovou knížku, do které musí zapisovati:

- druh a počet kusů zadaných prací,
- datum zakázky a odvedení práce,
- ujednání o vypočítávání a výši mzdy,
- ujednání o zúčtování látek a příprav dodaných dělníkem nebo skladovním mistrem a
- vyplacenou mzdu, důvod a výši srážek.

(2) Dodávkovou knížku uschovej zaměstnanec a na požádání předlož ji k nahlédnutí živnostenskému úřadu, živnostenskému inspektoru nebo příslušné nemocenské pokladně.

§ 8.

Ministr sociální péče jest zmocněn, aby v dohodě s ministrem průmyslu, obchodu a živností povolil pro jednotlivá výrobní odvětví domácí práce nebo jednotlivé skupiny zaměstnavatelův a zaměstnanců výjimky z ustanovení §§ 6 a 7, kdyby provádění těchto ustanovení působilo zvláštní obtíže. Byla-li již pro ono výrobní odvětví zřízena ústřední komise domácí práce (§§ 9 a násl.), jest ji dříve požádati o dobré zdání.

IV. Ústřední komise domácí práce.

A. Jejich zřízení a složení.

§ 9.

(1) Pro každé výrobní odvětví domácí práce zřídí ministr sociální péče ústřední komisi, určí, co náleží do oboru toho kterého výrobního odvětví, pro něž ústřední komise jest zřízena a stanoví sídlo této komise podle toho, kde a jak je to které výrobní odvětví místně rozšířeno.

(2) Pro výrobu textilní, výrobu oděvu, prádla a obuvi, sklářskou, perleťového zboží, prováděnou po domácku, budiž zřízena ústřední komise ihned, jakmile tento zákon nabude účinnosti; pro ostatní výrobní odvětví domácí práce stane se tak postupně podle potřeby.

§ 10.

(1) Ústřední komise skládá se aspoň z devíti členův a devíti náhradníků, které jmenuje ministr sociální péče, vyžádav si návrhy příslušných zájmových organizací.

(2) Za členy komise a náhradníky buď povolána, a to bez rozdílu pohlaví:

- jedna třetina ze zástupců podnikatelů (§ 1, lit. d) příslušného výrobního odvětví,
- jedna třetina ze zástupců domácích dělníků (§ 1, lit. a) téhož výrobního odvětví,
- jedna třetina z osob, které nepatříce k žádné ze skupin uvedených v § 1 mají potřebné znalosti a schopnosti posouditi odbytové, mzdové a pracovní poměry příslušného výrobního odvětví.

(3) Jsou-li obvykle činní v tom kterém výrobním odvětví skladovní mistři (§ 1, lit. b), dílníci pomocníci (§ 1, lit. c) nebo zprostředkovatelé (§ 1, lit. e), buď poskytnuto každé z těchto skupin přiměřeného zastoupení, při čemž nutno dbáti toho, aby nebyl porušen poměr v zastoupení, vyslovený v odstavci 2., lit. a) a b). Při tom budtež zástupci skladovních mistrů nebo zprostředkovatelů považováni za zástupce podnika-

telů (odst. 2., lit. a), zástupci dílenských pomocníků za zástupce domácích dělníků (odst. 2., lit. b).

(1) Za každého člena komise budiž ustanoven náhradník, jenž, nemůže-li se člen zúčastnit schůze nebo přestává-li být členem komise, nastoupí na jeho místo.

§ 11.

(1) Předsedu ústřední komise jmenuje ministr sociální péče ze členů uvedených v § 10, odst. 2., lit. c).

(2) Komise sama volí jednoho náměstka předsedy ze zástupců podnikatelův a jednoho ze zástupců domácích dělníků.

§ 12.

(1) Členství v komisi trvá čtyři roky.

(2) Před uplynutím tohoto období zproští ministr sociální péče úřadu členy a náhradníky ze skupin zájemníků, uvedených v § 10, změní-li se jejich zaměstnání do té míry, že nejsou již povoláni zastupovati příslušnou skupinu.

(3) Dále může ministr sociální péče zbaviti úřadu kteréhokoliv člena nebo náhradníka, zanedbává-li trvale svých povinností, nebo ztratil-li volebního práva do obecního zastupitelství.

§ 13.

(1) Ústřední komise je schopna se usnášeti, jsou-li přítomni všichni členové nebo jejich náhradníci. Usnesení dějí se většinou hlasů; při rovnosti hlasů rozhoduje předsedající.

(2) Nedostaví-li se zástupci jedné skupiny zájemníků vůbec, ani jich náhradníci bez omluvy, uznané předsedou za důvodnou, jednání se odročí a předseda povolá znovu komisi s upozorněním, že při novém jednání rozhodnou o sporné věci osoby nestranné spolu s předsedou bez ohledu na to, zdali ta neb ona skupina k jednání se dostavila čili nic. V tomto případě zdrží se zástupci skupiny dostavivší se hlasování. Zástupci skupiny a náhradníci, jejichž bezdůvodným nedostavením se jednání bylo zmařeno, jsou povinni nésti společně a nerozdílně náklady zmařeného jednání. Mimo to může jim předseda uložit pořádkovou pokutu, každému do výše 2000 Kč.

(3) Jednací řád komise bude vydán nařízením.

B. Úkoly ústředních komisí.

§ 14.

(1) Úkolem ústředních komisí jest:

a) ustanovovati s právní závazností pro přikázané jim výrobní odvětví nejnížší mzdu pro domácí dělníky a dílenské pomocníky, jakož i nejnížší cenu zboží, jež skladovní mistři a domácí dělníci dodávají podnikatelům nebo zpro-

středkovatelům. Při tom nutno dbáti různých místních poměrův a vzájemné soutěže různých obvodů ve výrobním odvětví;

b) podávati dobrá zdání a návrhy ministerstvu sociální péče ve všech otázkách, týkajících se mzdových a pracovních poměrů v jejich výrobním odvětví;

c) rozhodovati o stížnostech podaných do nálezu obvodních komisí jejich výrobního odvětví (§ 28).

(2) Kromě toho mohou ústřední komise upravovati i jiné pracovní a dodávkové podmínky.

§ 15.

(1) Ústřední komise mohou konati potřebná šetření, zejména slyšeti znalce.

(2) Byly-li pro některé výrobní odvětví zřízeny obvodní komise (§ 22 a násl.), má ústřední komise vžiti za základ svého jednání návrhy obvodních komisí a přizvati k němu jejich předsedy s hlasem poradním.

(3) O stížnostech (§ 14, odst. 1., lit. c) rozhoduje ústřední komise podle obsahu spisů v neveřejném sedění a výrozumi o svém rozhodnutí strany a obvodní komisi. Tomuto jednání nesmějí býti přítomni předsedové obvodních komisí.

§ 16.

Proti usnesení ústředních komisí podle § 14, odst. 1., lit. a), b) a odst. 2., může jedna třetina členů ústřední komise nebo předseda některé z příslušných obvodních komisí podat ihned ve schůzi nebo do 14 dnů ode dne usnesení u předsedy ústřední komise námitky.

§ 17.

(1) Předseda ústřední komise jest povinen předkládati ministerstvu sociální péče veškerá usnesení ústřední komise, učiněná podle § 14, aby je schválilo. Schválení může býti odloženo, odporuje-li usnesení komise zákonným ustanovením.

(2) O námitkách, podaných do usnesení ústřední komise (§ 16), rozhodne ministerstvo sociální péče buď podle ustanovení odstavce 1. nebo věc vrátí ústřední komisi, aby ji opět projednala. Setrvá-li ústřední komise i potom na svém původním usnesení, nabude toto usnesení konečné platnosti bez dalšího schvalování.

(3) Tato usnesení, jakož i usnesení ministerstvem schválená, vyhlásí veřejně ústřední komise; účinnosti nabudou měsíc po uveřejnění v úředních novinách, neobsahují-li jiného ustanovení o pozdějším počátku své působnosti.

§ 18.

Takto vyhlášená usnesení mimo rozhodnutí podle § 14, odst. 1., lit. c), nazývají se řádem do-

mácké práce (řád). Řád zavazuje veškeré podnikatele, zprostředkovatele a skladovní mistry příslušného odvětví domácí práce k tomu, že svým zaměstnancům nesmějí ukládati nepříznivější podmínky, než jaké jsou stanoveny řádem mimo případ uvedený v § 21.

§ 19.

(1) Ustanovení §§ 14 a 18 platí též pro zrušení nebo změnu platných řádů.

(2) Za tím účelem může předseda svolati komisi, kdykoliv se toho potřeba ukáže. Musí tak učiniti hned, žádají-li za to všichni členové jedné ze skupin v komisi zastoupených (§ 10) nebo některá z obvodních komisí.

C. Úmluvy stran.

§ 20.

Úmluvy stran sjednané před vydáním řádu domácí práce pozbývají platnosti, pokud jsou se řádem v rozporu, vyjímajíc tarifní smlouvy (§ 21).

§ 21.

(1) Ujednají-li sdružení zaměstnavatelův a sdružení zaměstnanců výrobních odvětví domácí práce, pro něž byly zřízeny ústřední komise, mzdy dělníků, ceny odváděného zboží a jiné pracovní a dodávkové podmínky (v tarifní smlouvě), platí ustanovení tarifní smlouvy o vzájemných plněních stran za součást každé smlouvy, která byla ujednána mezi příslušníky sdružení, zúčastněných na tarifní smlouvě.

(2) Ustanovení takové tarifní smlouvy platí pro zúčastněné strany také tehdy, jsou-li v rozporu s ustanoveními dosud platného řádu. Každá smluvní strana může však po vydání řádu, odporujícího hromadné smlouvě, vypovědět tuto na šest neděl bez ohledu na jinak smlouvenou dobu její platnosti.

(3) Pro obor působnosti tohoto zákona neplatí ustanovení odst. 4., § 114 b) živnostenského řádu.

V. Obvodní komise domácí práce.

A. Jejich zřízení a složení.

§ 22.

(1) Ministr sociální péče může pro odvětví domácí práce, pro něž již působí ústřední komise, zříditi — podle toho, jak je výroba v tom kterém kraji rozšířena — obvodní komise a určit jejich věcnou a místní působnost.

(2) Pro složení a činnost těchto komisí platí obdobně ustanovení §§ 10 až 13 s tím rozdílem, že jmenování členů, náhradníků a předsedy náleží politickému úřadu druhé stolice, v jehož úředním okrese má obvodní komise sídlo.

(3) Jednání obvodních komisí může se s poradním hlasem kdykoliv zúčastniti předseda příslušné ústřední komise a jím označení její členové.

B. Všeobecné úkoly.

§ 23.

(1) Obvodní komise podávají příslušné ústřední komisi návrhy týkající se řádu.

(2) Dále jsou povolány, aby ve všech otázkách týkajících se úpravy domácí práce jejich výrobního odvětví podávaly dobrá zdání a návrhy příslušné ústřední komisi, jakož i úřadům a zúčastněným povinným zájmovým svazům svého obvodu.

(3) Pro poradu o vydání nebo změně řádu může předseda obvodní komisi svolati, kdykoliv se ukáže toho potřeba; musí tak učiniti hned, byl-li k tomu vyzván příslušnou ústřední komisí, nebo žádají-li za to všichni členové jedné ze skupin v komisi zastoupených.

(4) Obvodní komise jsou oprávněny konati potřebná šetření pro plnění těchto úkolů.

(5) Předseda jest povinen ihned oznámiti příslušné ústřední komisi veškerá usnesení, jakož i návrhy, které zůstaly v menšině.

C. Smírčí a rozhodčí jednání.

§ 24.

Obvodní komise jsou dále povolány k tomu, aby při sporech o pracovních a mzdových poměrech jejich výrobního odvětví a obvodu působily mezi jednotlivými skupinami zaměstnancův a zaměstnavatelů, nebo mezi jednotlivým zaměstnavatelem a jeho zaměstnanci ke smírnému dohodnutí, nebo spor rozhodly nálezem.

§ 25.

(1) Byl-li komisi jednou ze zúčastněných stran podán návrh tohoto druhu, nebo byla-li k tomu komise vyzvána živnostenským úřadem nebo živnostenským inspektorem příslušného obvodu, má se o urovnání sporu pokusiti nejprve sám předseda. K tomu cíli má vyslechnouti strany nebo jejich zástupce, jakož třeba i přezvědné osoby a pokud možno vyjasniti sporný případ a sporné otázky.

(2) Bylo-li dosaženo smíru, budiž uveřejněn jeho obsah způsobem v místě obvyklým a uvedeno na něm jméno předsedy komise a zúčastněných stran nebo jejich zástupců.

§ 26.

Nepodaří-li se předsedovi věc smírně urovnati, svolá komisi k jednání. Komise v ústním řízení vyslechně strany neb jejich zástupce, podle potřeby svědky a znalce, jež může k dostavení se donucovati pořádkovými pokutami, a dostať se vzíti do slibu, spor zevrubně projedná a po skončeném průvodním řízení vynese nález.

§ 27.

(1) Každá ze zúčastněných stran může se dostavit k jednání osobně, nebo v průvodu zmocněnců, nebo se může dát zastupovati zmocněnci. Zmocněnce musí jmenovati strana, kterou tvoří větší počet osob. O přípustném počtu zmocněnců rozhoduje komise, která je také oprávněna zkoumati platnost jejich plné moci. Mimo to musí takové strany oznámiti obvodní komisi v dané lhůtě osoby, jimž se má dodati nález a jež jsou oprávněny do nálezu podati stížnost. Neučiní-li tak strany, určí tyto osoby ze stran komise sama.

(2) Neuposlechně-li strana, jsouc obeslána k jednání, zřídí ji komise na její útraty opatrovníka a obešle stranu i jejího opatrovníka k novému jednání s pohrůžkou, že při něm bude po provedeném průvodním řízení ve věci vydán nález nehledě na to, zúčastní-li se strana nebo její opatrovník jednání.

(3) Při jednání před komisí jest veřejnost vyloučena; přítomni mohou býti jen tři důvěrníci každé strany.

§ 28.

(1) Písemný nález jest v každém případě dodati stranám s poznámkou, že mohou do 14 dnů ode dne dodání podati u obvodní komise stížnost do nálezu k příslušné ústřední komisi (§ 14, lit. c).

(2) Nepodá-li žádná ze stran do nálezu stížnost, nabude nález mezi stranami účinnosti. Právoplatné nálezy vyhlásí obvodní komise obdobným způsobem jako smír (§ 25, odst. 2.).

§ 29.

(1) O každém sjednaném smíru nebo vydaném nálezu podá předseda obvodní komise zprávu příslušné ústřední komisi.

(2) Obce v obvodu působnosti obvodní komise jsou povinny na požádání komise uvést smíry, nálezy a rozhodnutí v obecnou známost vyvěšením na obecní tabuli.

VI. Zvláštní ochranná ustanovení.

§ 30.

Kromě členů vlastní rodiny nesmějí domácí dělníci ve svých bytech nebo dílnách zaměstnávat pro sebe pomocné dělníky nebo učně.

§ 31.

Nařízením vydána budou pro jednotlivá výrobní odvětví domácí práce zvláštní ustanovení o zařízení dílen a postupu výroby; je-li potřeba, může býti zakázána domácí výroba určitého zboží neb užívání látek, když jejich zpracování domácíou výrobou ohrožuje zdraví domácích dělníkův a jejich rodin nebo zdraví spotřebitelů výrobků. Nařízením může býti stanoveno, že za šetření těchto ustanovení odpovídá

podnikatel, ať zadává práci domácím dělníkům přímo, ať nepřímě skladovními mistry nebo zprostředkovateli.

§ 32.

Živnostenský inspektor vykonává dozor na pracovní poměr domácích dělníkův a na veškeré místnosti, v nichž se výrobky domácího průmyslu zhotovují, práce zadává a odvádí.

VII. Ručení zaměstnavatelů.

§ 33.

(1) Jednání, z nichž vznikají zaměstnanci (domáckému dělníkovi, dílenskému pomocníkovi a skladovnímu mistrovi) podmínky nepříznivější, než mu byly podle §§ 6 a 7 oznámeny, nemají právního účinku; zaměstnanec jest oprávněn žádati od zaměstnavatele náhradu škody tím mu vzniklé.

(2) Poruší-li zaměstnavatel platný řád, tarifní smlouvu, smír anebo právoplatný rozhodčí nález obvodní komise tím, že stanovil mzdové, pracovní a dodávkové podmínky pro zaměstnance (domácké dělníky, dílenské pomocníky, skladovní mistry) nepříznivější, než jak určeno uvedenými usneseními, úmluvami a nálezy, jsou poškození zaměstnanci oprávněni domáhati se náhrady škody jim vzniklé. Podnikatel (§ 1, lit. d) ručí v tomto případě rukou společnou a nerozdílnou se zprostředkujícími osobami, jichž použil.

(3) Náhrady škody z těchto důvodů jest se domáhati žalobou u řádného soudu nejdéle do roka ode dne, kdy se poškozený při řádné pozornosti mohl dovědět o škodě a osobě škůdce; jinak se nárok promlčuje.

VIII. Trestní a závěrečná ustanovení.

§ 34.

(1) Přestoupení ustanovení o povinném hlášení podniků (§ 4), o vedení a předkládání seznamů zaměstnancův a zprostředkovatelů (§ 5), oznamování, předkládání a vyvěšování mzdových a pracovních podmínek (§ 6), o dodávkových knížkách a zápisech v nich (§ 7) a přestoupení ustanovení a zákazův uvedených v §§ 30 a 31 trestají se pokutou do 1000 Kč, nebo vězením až do jednoho měsíce.

(2) Přestoupení řádův a tarifních smluv (§§ 14 až 21) trestá se pokutou od 50 do 10.000 Kč, nebo vězením až do tří měsíců.

(3) U podnikatelů, skladovních mistrův a zprostředkovatelů, kteří byli trestáni pro přestupky, uvedené v odst. 1. a 2., několikrát, může při opětovném odsouzení úřad vysloviti jako následek trestu, že jsou vyloučeni z vykonávání podnikatelské nebo zprostředkovací činnosti.

Čís. 30.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 12. ledna 1920,

kterým se prodlužuje platnost předpisů o zvýšení
znaleckých poplatků soudních lékařů v řízení
trestním a nesporném.

§ 1.

Mimořádné zvýšení znaleckých poplatků
soudních lékařů a zvěrolékařů v řízení trestním
a nesporném povolené nařízeními ze dne 28. pro-
since 1918, č. 103 Sb. z. a n., a ze dne 5. února
1919, č. 60 Sb. z. a n., a prodloužené nařízením
z 21. června 1919, č. 343 Sb. z. a n., prodlužuje se
do 31. prosince 1920.

§ 2.

Nařízení toto nabývá účinnosti ihned se zpět-
nou platností od 1. ledna 1920; provede je ministr
spravedlnosti.

Tusar v. r.

Švehla v. r.

Dr. Hodža v. r.

Habrman v. r.

Dr. Franke v. r.

Dr. Heidler v. r.

Dr. Veselý v. r.

Hampl v. r.

Prášek v. r.

Sonntág v. r.

Dr. Winter v. r.

Klofáč v. r.

Houdek v. r.

Přestoupení tohoto zákazu podléhá trestu vězení
do šesti měsíců.

(4) Výkon moci trestní přísluší politickým
úřadům I. stolice.

§ 35.

Pokuty podle tohoto zákona uložené při-
padají státní pokladně pro úkoly sociální péče.
Vymáhá je politický úřad I. stolice.

§ 36.

Tento zákon nabude účinnosti šest měsíců
po vyhlášení.

§ 37.

Ministru sociální péče se ukládá, aby jej
uvedl ve skutek v dohodě se zúčastněnými
ministry.

T. G. Masaryk v. r.

Tusar v. r.

Dr. Winter v. r.